

~ Seminarul care-ti schimba viata ~

Dr Joe Dispenza

TRANSCRIEREA SEMINARULUI

Bună dimineața. Mulțumesc. Mulțumesc. Cred că sunt în locul potrivit. Dragul meu prieten Dawson Church este o bijuterie, nu-i așa?

Da. Vreau să te întorci către persoana de lângă tine. Vreau să o privești în ochi și vreau să te prezinți ca un geniu. Să începem.

Așadar, acest atelier de o zi este despre tine.

Este o oportunitate pentru tine de a te retrage din viața ta doar pentru o zi și de a elimina stimularea constantă din mediul extern care îți amintește cine crezi că ești ca personalitate. Să te separi de oamenii pe care îi cunoști, de locurile pe care le mergi și de lucrurile pe care le faci în același timp în fiecare zi, suficient de mult timp cât să-ți putem reaminti ceea ce știi deja. Că tu ești de fapt creatorul vieții tale. Și vom dezvolta concepte și idei într-o singură zi. Și de fiecare dată când înveți ceva nou, creezi noi conexiuni în creierul tău.

Asta înseamnă învățarea. Învățarea înseamnă crearea de noi conexiuni sinaptice. Și pe măsură ce începi să lași amprente în țesutul tău neurologic ca urmare a interacțiunii tale cu mediul înconjurător, următorul lucru este că vei avea ocazia să aplici acele informații, să le personalizezi, să le demonstrezi. Și un anumit grup de oameni își vor adapta comportamentele la intențiile lor. Pentru a-și egala acțiunile cu gândurile lor, vor păși în necunoscut și vor încerca.

Și când o vor face, vor avea o experiență nouă. Iar experiența îmbogățește creierul, reorganizând mai multe circuite decât înțelegeai fiziologic. Dar în momentul în care acești neuroni se așază la locul lor, creierul produce o substanță chimică, iar acea substanță chimică se numește sentiment sau emoție. Și în momentul în care te simți nelimitat, în momentul în care te simți ca un părinte

răbdător, în momentul în care te simți abundent, în momentul în care te simți liber, acum îți înveți corpul chimic să înțeleagă ceea ce mintea ta a înțeles intelectual. Așadar, putem spune că cunoașterea este pentru minte, iar experiențele pentru corp.

Și în acel moment, începi să întruchipezi adevărul acelei filozofii, al acelei teorii. Și semnalizezi literalmente noi gene în moduri noi și îți rescrii programul biologic. Dar dacă ai făcut-o o dată, înseamnă că o poți face din nou. Și dacă poți repeta orice experiență iar și iar, îți vei condiționa neurochimic mintea și corpul să înceapă să funcționeze ca unul singur. Și când ai făcut ceva de atâtea ori încât corpul știe acum cum să o facă la fel de bine ca mintea, acum devine înăscut în tine.

E o a doua natură. E ușor. E familiar. E cine ești. De fapt, ai exersat-o de atâtea ori încât nici măcar nu trebuie să te gândești conștient la ea, pentru că devine un program subconștient.

Așadar, sarcina noastră este să trecem de la filosof la inițiat la maestru, de la cunoaștere la experiență la înțelepciune, de la minte la trup la suflet, de la gândire la acțiune la ființă, la învățarea cu mintea, practicarea cu mâinile și cunoașterea pe de rost. Și tu și eu avem tot mecanismul biologic și neurologic pentru a face asta. Și acesta este un moment istoric în care nu este suficient să știi. Acesta este un moment istoric în care trebuie să știi cum. Și vă pot spune din ultimii mei cinci ani de călătorii prin lume, oamenii obișnuiți care arată exact ca tine fac neobișnuitul.

Se vindecă de probleme de sănătate foarte grave. Își creează oportunități mai bune și vieți mai bune, noi cariere. Vindecă cicatrici și răni vechi care i-au ținut conectați la trecut și au experiențe mistice care transcend limbajul, pe care le ia ani de zile să le înțeleagă și să le explice, și arată exact ca tine. Majoritatea oamenilor din viața lor așteaptă acea criză sau trauma, boala, diagnosticul, un fel de pierdere, trădare în viața lor înainte de a se hotări să se schimbe. Și mesajul meu a fost întotdeauna: de ce să aștepți?

De ce să aștepți acea tragedie înainte să te decizi să te schimbi? Atunci când începi să aplici aceste principii, pentru că înțelegi că funcționează, înseamnă că vei crede într-un viitor mai mult decât în trecutul tău. Iar oamenii care fac această muncă sunt mai îndrăgostiți de viitorul lor decât de trecutul lor. Și sunt mai interesați să spună povestea posibilităților din viitorul lor decât să re trăiască emoțiile și experiențele trecutului. Și știi, frumusețea din spatele tuturor acestor lucruri este că nu trebuie să fii călugăr.

Nu trebuie să fii preot. Nu trebuie să fii rabin. Nu trebuie să ai patruzeci de ani de meditație. Nu trebuie să fii un savant, un academician. De fapt, e mai bine dacă nu ești.

Pentru că simplitatea tuturor acestor lucruri, atunci când oamenii încep să le aplice, constă în faptul că încep să experimenteze roadele eforturilor lor. Și vă pot spune că nu există o persoană în această cameră atât de specială încât să fie exclusă din acest fenomen. Și că gândurile tale au literalmente un efect asupra corpului tău. Că toate gândurile poartă o energie sau o frecvență. Și dacă crezi că, la un anumit nivel, gândurile tale au legătură cu corpul sau viața ta și te gândești la 60 până la 70.000 de gânduri într-o singură zi și 90% dintre aceste gânduri sunt aceleași gânduri redundante ca în ziua precedentă, vor produce aceleași efecte măsurabile în corpul tău.

Da sau Nu ? Și vei începe să emiți aceeași energie și informație în câmpul tău. Și vei continua să crezi aceeași viață. Așadar, aceleași gânduri duc mereu la aceleași alegeri. Aceleași alegeri duc mereu la aceleași comportamente.

Aceleași comportamente creează aceleași experiențe. Și aceleași experiențe produc aceleași sentimente și aceleași emoții. Și aceleași emoții îți conduc aceleași gânduri. Iar biologia ta, neurocircuitele tale, neurochimia ta, hormonii tăi și chiar expresia ta genetică sunt egale cu modul în care gândești, cum acționezi și cum simți. Și modul în care gândești, cum acționezi și cum simți se numește personalitate.

Și personalitatea ta îți creează realitatea personală. Asta e tot. Asta e tot. Deci, dacă ai vrea să-ți creezi o nouă realitate personală, o viață nouă, ar trebui să-ți schimbi personalitatea. Da sau Nu ?

Asta înseamnă că atunci ar trebui să începi să te gândești la ceea ce te-ai gândit și să schimbi acel lucru. Da? Ar trebui să devii conștient de obiceiurile și comportamentele tale inconștiente și să le modifice. Adevărat? Chiar și ceea ce spui și cum vorbești.

Și ar trebui să te uiți la acele emoții care te mențin conectat la trecutul tău, deoarece emoțiile sunt produsul final al experiențelor trecute. Și ar trebui să decizi, aceste emoții aparțin viitorului tău? Asta înseamnă că, dacă vrei să fii bogat, nu poți accepta lipsa sau nevrednicia. O persoană bogată nu s-ar simți niciodată așa. Așadar, majoritatea oamenilor încearcă să creeze o nouă realitate personală ca aceeași personalitate și nu funcționează.

Va trebui, la propriu, să devii altcineva. Deci, principiul neuroștiinței spune că celulele nervoase care se activează împreună se activează împreună. Așadar, dacă continui să gândești aceleași lucruri, să faci aceleași alegeri, să demonstrezi aceleași comportamente, crezi aceleași experiențe care imprimă aceleași rețele de neuroni în aceleași tipare, totul pentru sentimentul familiar numit tu. Atunci, nu ai fi de acord dacă ai face asta iar și iar? Activând și conectând, activând și conectând, condiționând emoțional și semnalizând corpul în același mod în trecut.

Dacă ai face asta, nu știu, hai să fim conservatori. Douăzeci și cinci de ani. Ai fi de acord că atunci ai începe să-ți programezi creierul într-o semnătură foarte finită? Da? Și acea semnătură finită se numește identitatea ta.

Și este un fapt că, până la vârsta de 35 de ani, devenim memorați un set de programe automate, comportamente, credințe, percepții, reacții emoționale care funcționează subconștient . Așadar, primul proces de schimbare ar deveni conștient de gândurile noastre inconștiente. Da sau Nu ? Și datorită dimensiunii lobului frontal, care reprezintă 40% din întregul creier, cea mai mare realizare a ființei umane, faptul că putem observa cum gândim, cum acționăm și cum ne simțim, în momentul în care putem observa asta, înseamnă că nu mai suntem programul.

Da sau Nu ? Ești conștiința care observă programul și începi să-ți obiectivezi sinele subiectiv. Nu mai ești biologia ta. Ești conștiința care te observă. Da sau Nu ?

Da. Deci, cuvântul „meditație” înseamnă literalmente „a te familiariza”. Asta înseamnă. Acesta este simbolul. Deci, dacă începi să te familiarizezi cu modul în care ai gândit și ești atât de conștient de acele gânduri inconștiente, încât să te gândești: „Nu pot”.

Ce e în neregulă cu mine? E prea greu. Nu mă voi schimba niciodată. Nu voi reuși niciodată. Sunt prea obosit.

Nimeni nu mă iubește. Acelea sunt gândurile care îți scapă necontrolat prin mintea analitică și încep să-ți programeze sistemul nervos autonom în același destin. În momentul în care devii conștient de ceea ce îți iese din gură și de cum acționezi, fie că te învinovățești, te plângi, te scuzi sau îi judeci pe alții, în momentul în care devii conștient de asta, dacă ești atât de familiarizat cu acel

program, ai fi de acord că, cu cât ești mai conștient de acel obicei inconștient, cu atât este mai puțin probabil să devii inconștient? Da sau Nu ? Da.

Și ar fi nevoie de un act de voință pentru a rămâne prezent și conștient. Da sau Nu ? Și dacă devii atât de familiarizat cu emoțiile cu care ai trăit în fiecare zi în ultimii douăzeci de ani, încât nici măcar nu știai că ești vinovat, pentru că pur și simplu te simțeai ca și cum ai fi tu. Și era o suferință atât de confortabilă încât te simțeai foarte bine să te simți rău. Dar nu știai asta pentru că așa te-ai simțit.

Da sau Nu ? Da. Și apoi, dintr-o dată, devii conștient. O, Doamne. Ce-am făcut?

În momentul în care devii conștient de asta, înseamnă că este mai puțin probabil să-ți reduci energia și starea emoțională pe parcursul zilei, deoarece vei deveni conștient de asta. Da sau Nu ? Și dacă te-ai hotărî apoi asupra căror gânduri vreau să-mi îndrept atenția? Permite-mi să le analizez cum ar gândi o persoană grozavă. Care ar fi dialogul intern pe care l-ar avea?

Și ai început să declanșezi și să conectezi acele circuite în creierul tău. Și dacă ai face asta de câteva ori, ai începe să instalezi niște circuite în creierul tău. Da sau Nu ? Și dacă ai continua să gândești așa, declanșând și conectând, hardware-ul ar deveni un program software. Da sau Nu ?

Și cine știe? În ziua în care ești treaz, s-ar putea să începi să gândești ca o persoană extraordinară, pentru că circuitele sunt acolo. Da sau Nu ? Și dacă ai spune: Voi stăpâni această zi. O zi, o viață întreagă.

Cum ar trăi o persoană nelimitată astăzi? Și ai început să-ți imaginezi în minte cine vei fi înainte să-ți deschizi ochii. Actul de a repeta mental atunci când ești cu adevărat prezent, creierul tău nu știe diferența dintre ce se întâmplă acolo și ce se întâmplă aici. Și, dintr-o dată, începi să instalezi mai multe circuite în creierul tău, amorșându-l, dintr-o dată, instalând acele circuite astfel încât să ai hardware-ul la locul lui pentru a te comporta ca acea persoană? Da sau Nu ?

Haide. Da. Și dacă ai făcut asta de suficiente ori, ai începe dintr-o dată să te conduci ca acea persoană? Da. În timpul zilei, pentru că ți-ai pregătit creierul în loc să fie o înregistrare a trecutului, acum devine o hartă a viitorului?

Da sau Nu ? Și apoi, ce-ar fi dacă ai spune acum că pentru mine asta înseamnă măreție. Pot să-mi învăț corpul emoțional cum va fi viitorul meu înainte ca acesta să se manifeste? Acum, aceasta este provocarea, pentru că am studiat atât de mult

acest aspect. Majoritatea oamenilor așteaptă ca bogăția lor să se simtă abundentă și valoroasă.

Ei așteaptă succesul lor pentru a simți putere. Așteaptă vindecarea pentru a simți recunoștință și plenitudine. Așteaptă noua lor relație pentru a simți iubire sau așteaptă momentul mistic pentru a simți venerație. Asta înseamnă că suntem victime ale mediului nostru. Așteptăm ca ceva din afara noastră să schimbe modul în care ne simțim în interiorul nostru.

Și în momentul în care ne simțim mai bine în interiorul nostru, acordăm atenție persoanei sau oricărui lucru care l-a cauzat, iar acel eveniment în sine se numește amintire. Aceasta este relația cauză-efect din fizica newtoniană. Cu alte cuvinte, dacă oamenii au lipsuri, sunt goi sau suferă, așteaptă ca o condiție externă exogenă să le schimbe modul în care se simt. Și ce se întâmplă dacă nu se întâmplă? Își petrec restul vieții luptând pentru asta, încercând să o controleze, să o manipuleze, încercând să o facă să se întâmple, pentru că sunt separați de posibilități.

Dar nu știi că în momentul în care începi să simți plenitudine, începe vindecarea ta? În momentul în care începi să te simți demn și abundent, te îndrepti spre un viitor numit bogăție. În momentul în care ești împlinit de o viziune în fiecare zi, trăiești în acea energie, te vei conecta la un nou viitor și sincronizările și serendipitățile vor începe să se întâmple peste tot în jurul tău. În momentul în care ești îndrăgostit de tine însuși și ești îndrăgostit de viață, vei magnetiza un egal. În momentul în care ești uimit de cunoaștere și informații, vei avea o experiență mistică.

Și asta provoacă un efect. Și atunci, dacă știința ne spune că mediul înconjurător semnalizează gena, ești de acord? Și toate genele produc proteine. Iar proteinele sunt responsabile pentru structura și funcția corpului tău. Iar genele sunt ca luminițele din bradul de Crăciun.

Se aprind și se sting tot timpul, iar noi am măsurat acest lucru. Ai fi de acord atunci că, dacă o experiență din mediul tău produce o emoție, iar știința ne spune că mediul este cel care semnalizează gena, atunci când începi să experimentezi emoția înaintea experienței din mediul înconjurător, semnalizezi genei să înceapă să producă noi proteine pentru a pregăti corpul pentru acea experiență viitoare? Ești de acord cu mine? Da. Acum, ești aliniat biologic cu destinul.

Neurologic, chimic, hormonal. Și dintr-o dată, aceasta este frumusețea. Dacă ești capabil să menții acea stare mentală și fizică în care există dovezi fizice în creier și corp care arată ca și cum experiența a avut deja loc, pentru că depui efortul necesar, atunci magia începe să se întâmple în viața ta și apare de nicăieri. Acele coincidențe, acele oportunități care încep să se desfășoare, se desfășoară pentru că nu mai trăiești în cunoscut. Trăiești în necunoscut.

Mai ești cu mine? Și îți spun, ești mai viu și în cea mai bună formă a ta atunci când ești în necunoscut decât atunci când ești în cunoscut. Mai ești cu mine? Da. Deci, dacă creierul este o înregistrare a trecutului, este un artefact a tot ceea ce ai învățat și experimentat până în acest moment.

Ai fi de acord atunci că, dacă nu ești definit de o viziune asupra viitorului în fiecare zi, rămâi cu vechile circuite ale trecutului. Da sau Nu ? Da. Și dacă trăiești după amintirile trecutului și nu instalezi niciun circuit în viitor, atunci vei fi previzibil în viața ta. Da sau Nu ?

Haide. Și dacă sentimentele și emoțiile sunt produsul final al experiențelor trecute și îți amintești experiențele mai bine pentru că îți amintești cum se simt, în momentul în care te trezești dimineața și spui: „Stai să văd. Lasă-mă să mă gândesc la problemele mele”. Oh! Acum încep să mă simt puțin mai bine eu însumi.

Stai, stai, stai. Lasă-mă să-mi iau telefonul mobil și să-mi verific WhatsApp-ul, mesajele, e-mailurile și Facebook-ul. Jennifer mănâncă carbohidrați. Ai văzut asta? Dumnezeuule.

Și iubitul meu din liceu mă caută. Și în momentul în care începi să te conectezi la rețeaua realității tale personale, în momentul în care începi să activezi acele circuite din creier și îți revii la realitate și te conectezi la acele emoții care te-au definit pe baza amintirilor, iar acele emoții îți conduc gândurile și nu poți gândi mai mult decât simți, te gândești la trecut. Da sau Nu ? Da. Și vei continua să crezi mai mult din aceeași viață.

Așadar, gândește-te la asta. Te trezești dimineața, creierul tău, în cea mai mare parte, este în trecut. Da sau Nu ? Da. Haide.

Împinge persoana de lângă tine acolo. Și ai fi de acord atunci că, dacă te conectezi la un sentiment sau o emoție familiară și acele emoții îți conduc gândurile și acele gânduri creează aceleași emoții și aceleași emoții îți conduc aceleași gânduri

și aceleași gânduri creează aceleași emoții, îți condiționezi corpul în trecut? Da sau Nu ? Da. Și corpul tău este mintea inconștientă.

Nu face diferența dintre o experiență din viața ta care creează o emoție și o emoție pe care o crezi doar prin gând. Pentru corp, înseamnă să creadă că trăiește aceeași experiență trecută douăzeci și patru de ore pe zi, șapte zile pe săptămână, trei sute șazeci și cinci de zile pe an. Da sau Nu ? Da. Și corpul începe să primească continuu aceleași informații și crede că se află în aceleași condiții de mediu, ceea ce înseamnă că semnalizezi aceeași genă în același mod.

Da sau Nu ? Da. Și acum te îndrepti spre un destin genetic. Da sau Nu ? Da.

Și n-ai făcut nimic greșit. Pur și simplu întârzii prea mult pentru că acele emoții te vor defini. Și apoi cineva te va întreba: ce s-a întâmplat? De ce ești atât de furios? De ce ești atât de amar?

De ce ți-e atât de frică? De ce te doare atât de tare? De ce suferi atât de tare? Și spui: „Mă bucur atât de mult că m-ai întrebat”. Apoi spui o narațiune, povestea trecutului tău, activând și conectând aceleași circuite în creierul tău, stârnind o spumă emoțională care continuă să transmită semnale corpului către trecut, reafirmându-ți personalitatea pe baza unui sentiment.

Și cele mai recente cercetări asupra memoriei spun că 50% din ceea ce spui nici măcar nu este adevărul. Că inventezi lucruri. Le înfrumusețezi. Acea memorie este creativă. Și ceea ce înseamnă asta cu adevărat după toți acești ani de studiu, când întrebi o persoană asta, înseamnă că a avut un eveniment sau o serie de evenimente în viața ei care au marcat-o emoțional.

Și când spun acea narațiune, ceea ce spun de fapt este că nu am mai putut să mă schimb de la acel eveniment. Am fost schimbat de la acea experiență. Da sau Nu ? Da. Și găsesc oameni în viața lor care au aceeași emoție, aceeași energie și se folosesc reciproc pentru a-și reafirma dependența de acea emoție și obțin un acord pentru asta.

Și ei spun: „Pot suferi mai mult decât poți tu.” Nu. Nu. Nu. Pot suferi mai mult decât tu.

Mai ești de acord cu mine? Da. Deci, corpul devine condiționat în trecut, ceea ce înseamnă că, în cea mai mare parte, biologia majorității oamenilor este ancorată în trecut. Și dacă modul în care gândești și cum te simți îți creează starea de a fi și te gândești la aceleași gânduri care creează aceleași sentimente și aceleași

emoții, iar aceste emoții îți influențează gândurile, ai fi de acord că atunci semnalizezi aceeași genă iar și iar și dacă genele sunt responsabile pentru structura și funcția corpului și continui să selectezi și să instruiești aceeași genă, vei uza acea genă. Da sau Nu ?

Da. La fel ca angrenajele din mașină. Alegerea unui fax sau a unui fax sau a unui fax sau a unei copii a unei copii. Mai devreme sau mai târziu, își va pierde detaliile. Da sau Nu ?

Da. Și exact asta se întâmplă cu corpul. Corpul începe să se deterioreze pentru că acele proteine sunt responsabile pentru fiziologia ta, pentru structura ta. Așadar, dacă celulele imune produc proteine imune și trăiești în frică în fiecare zi, trăiești în furie, resentimente, nerăbdare în fiecare zi. Atunci semnalizezi aceeași genă în același mod.

Da sau Nu ? Și dacă continui să faci asta o perioadă de timp, mai devreme sau mai târziu, vei programa acea genă și, dintr-o dată, corpul va deveni nesănătos. Da sau Nu ? Și uite, știi, oamenii spun: ei bine, am făcut meditația trei zile și nu s-a întâmplat nimic. Dar le spun, cât timp ți-a luat să crezi această condiție?

Spune-mi. Deci, dacă meditația înseamnă să te familiarizezi cu, trebuie să devii mai familiarizat cu gândurile, comportamentele și emoțiile viitorului tău decât cu gândurile, comportamentele și emoțiile trecutului tău. Da sau Nu ? Da. Deci, dacă continui să conectezi și să conectezi aceleași circuite în creierul tău, instalând circuitele, hardware-ul devine un program software și devine mai ușor să gândești în moduri nelimitate.

Devine mai ușor să te porți ca o persoană bogată. Devine mai ușor apoi să cultivi emoțiile viitorului tău în loc de emoțiile trecutului tău. Iar studenții noștri, oamenii din această muncă, unii dintre ei au avut un trecut oribil. Au fost abuzați. Au fost traumatizați.

Au avut parte de condiții foarte dificile și au încetat să mai spună povestea trecutului lor. Au început să spună povestea viitorului lor și au început să creadă mai mult în trecutul lor. Când oamenii vin la mine și vomită pe mine despre trecutul lor, nu am nicio problemă cu asta. Știu că e firesc să fac asta, dar îi întreb mereu. Ascultați-mă.

Dacă nu poți depăși trecutul într-un fel și simți acele emoții, vei vorbi despre trecutul tău doar atunci când simți acele emoții, pentru că acele emoții te duc înapoi la trecut. Da sau Nu ? Haide. Dar dacă ai o viață minunată, nu mai vorbești

niciodată despre trecutul tău, pentru că nu mai ești legat emoțional de el. Da sau Nu ?

Așadar, în momentul în care începi să simți emoții, aluzie, te întorci în trecut. Da sau Nu ? Da. Așadar, acum explică-mi asta. S-au făcut experimente extraordinare asupra faptului că emitem lumină sub formă de informație, că ești un fascicul electromagnetic, că emiti energie și informație și toată acea energie poartă un mesaj.

Și dacă trăiești în fiecare zi în aceeași energie, atunci viața ta nu ar trebui să se schimbe în niciun fel. Da sau Nu ? Da. Haide. Da.

Haide. Rămâi cu mine. Da. Te-a derutat chestia cu gena? Deci, gândește-te la asta.

Când trăiești în frică, când trăiești în furie, când trăiești în resentimente, trăiești în supraviețuire, deoarece acele emoții semnalează răspunsul la stres. Da sau Nu ? Da. Și când activezi acel răspuns la stres, vei trage din acest câmp invizibil de energie vitală din jurul corpului tău. Acea lumină și acea informație și le vei transforma în chimie.

Și vei diminua chiar câmpul din jurul corpului tău. Da sau Nu ? Da. Așadar, atunci când percepi o amenințare, când vezi o circumstanță în mediul tău care este imprevizibilă sau necunoscută, în momentul în care o percepi, activezi acel sistem nervos de tip luptă sau fugi, sistemul nervos simpatic, și vei mobiliza cantități enorme de energie pentru a te pregăti pentru acel pericol din lumea ta exterioară. Da sau Nu ?

Și poți face asta pe termen scurt, pentru că asta înseamnă supraviețuire. Dar când evenimentul se termină, corpul se odihnește, sistemul nervos parasimpatic se activează din nou, încep să aibă loc proiecte de construcție pe termen lung, începi să te vindeci. Și toate organismele pot tolera stresul pe termen scurt. Dar dacă nu este un prădător? Dacă este colegul tău de muncă?

Dacă e șeful tău? Dacă e cumnata ta? Din cauza unor experiențe anterioare, percepi acea situație în mediul tău bazată pe trecutul tău și declanșezi același răspuns la stres ca și cum ai fi urmărit de un prădător. Da sau Nu ? Da.

Și te întorci mereu în acele condiții de mediu și simți același impuls și continui să produci aceleași substanțe chimice iar și iar, aceleași substanțe chimice iar și iar, substanțele chimice de stres reglează negativ genele pentru a crea boli. Este un fapt. Mai ești de acord cu mine? Deci, dacă faci asta pentru o perioadă lungă de

timp și, dintr-o dată, devii dependent de chiar valul de chimie care dă creierului și corpului un val de energie, ai fi de acord că, dacă continui să faci asta iar și iar ca un dependent, trebuie să simți furie. Trebuie să simți o lipsă.

Trebuie să te simți nevrednic pentru că asta reafirmă starea emoțională. Încă ești cu mine? Acum, devine puțin ciudat aici, pentru că avem un lob frontal mare și poți pur și simplu să evoci o amintire din trecut. Și în momentul în care evoci amintirea din trecut, corpul tău este în trecut fiziologic și emoțional. Și poți începe să-ți faci griji pentru cel mai rău lucru care ți s-ar putea întâmpla în viață.

Din potențialele infinite din câmpul cuantic, vei selecta cel mai rău scenariu posibil și vei începe să te pregătești pentru acel eveniment. Și vei începe să-ți schimbi starea emoțională în pregătire pentru cel mai rău lucru care s-ar putea întâmpla. Pentru că în supraviețuire, dacă te pregătești pentru ce e mai rău, ai șanse mai mari de a supraviețui. Mai ești cu mine? Acum, aș numi asta o imaginație limitată.

Da sau Nu ? Da. Dar în supraviețuire, când ești stresat, dacă te pregătești pentru ce e mai rău și nu se întâmplă și se întâmplă ceva mai puțin, ai o șansă mai mare de a trăi. Și aceasta este gena primitivă a supraviețuirii care începe să se activeze. Și oamenii își petrec întreaga viață făcând asta.

Și tot ce fac este să combine o intenție clară, o viziune asupra viitorului lor, care este un punct de vedere foarte limitat, și să o îmbrățișeze cu o emoție familiară din trecut, așteptându-se ca trecutul lor să fie viitorul lor. Și dacă modul în care gândești și cum simți creează starea ta de a fi, trecutul acelei persoane va fi viitorul ei. Mai ești de acord cu mine? Așadar, raționează cu mine. Dacă poți activa răspunsul la stres doar prin gând și hormonii stresului dau creierului un val de energie, iar oamenii devin condiționați sau dependenți ca niște droguri de acele emoții, atunci ai fi de acord cu mine?

Dacă poți activa acel răspuns la stres doar prin gând, poți deveni dependent de propriile gânduri. Da sau Nu ? Da. Și dacă hormonii stresului sunt extrem de adictivi și îți folosești șeful, colegul, cumnata sau finanțele pentru a-ți reafirma dependența de acea emoție, este posibil să devii dependent de viața care nici măcar nu-ți place? Da sau Nu ?

Și de aceea schimbarea este atât de dificilă. Și dacă poți activa răspunsul la stres doar prin gând, iar hormonii stresului reduc genele pentru a crea boli, atunci gândurile tale te-ar putea îmbolnăvi. Da sau Nu ? Da. Bine.

Hai să ne asumăm riscul. Dacă gândurile te-ar putea îmbolnăvi, este posibil ca ele să te vindece? Da. Bine. Deci, asta înseamnă că ar trebui să începi un proces prin care să nu mai atragi din acest câmp invizibil de energie vitală și să-l transformi în chimie, diminuându-ți propriul câmp de lumină.

Când faci asta în timp, în stres cronic, și continui să extragi energie din acest câmp invizibil și să o transformi în chimie, nu ai niciun câmp de lumină. Da sau Nu ? Da. Haide. Da.

Așadar, acum ești mai multă materie și mai puțină energie, mai multe particule și mai puține unde. Și, de fapt, hormonii stresului te fac să-ți îngustezi atenția asupra obiectelor, lucrurilor și oamenilor, pentru că acolo este pericolul. Și când hormonii stresului își fac efectul și undele cerebrale intră în beta ridicat și ești excitat, vei fi atent la lumea ta exterioară și nu vei mai dori să crezi în lumea ta interioară a posibilităților. Mai ești cu mine? Și dacă gena supraviețuirii este activată, nu vei mai dori să închizi ochii și să crezi, pentru că nu e momentul să crezi.

Nu este momentul să te concentrezi pe necunoscut. Este momentul să te pregătești pentru ceea ce s-ar putea ascunde în spatele acelor colțuri. Nu este momentul să înveți. Nu este momentul să-ți deschizi inima. Nu este momentul să fii vulnerabil.

Nu e momentul să stai locului. E momentul să fugi, să lupți sau să te ascunzi. Iar oamenii își petrec majoritatea vieții trăind după acești hormoni. Iar acești hormoni ne fac să devenim materialști, folosindu-ne simțurile pentru a defini realitatea. Și dacă nu o poți vedea, nu o poți auzi, nu o poți mirosi, nu o poți gusta, nu o poți simți, nu există.

Și, dintr-o dată, oamenii renunță brusc la orice posibilitate. Și acum, când sunt mai mult materie decât energie, vor încerca să forțeze rezultatele, să controleze rezultatele, să prezică rezultatele, să lupte pentru rezultate, pentru că sunt materie care încearcă să schimbe materia. Mai ești cu mine? Și pe măsură ce oamenii încep să încerce să controleze și să prezică toate lucrurile diferite din viața lor atunci când sunt excitați de aceste substanțe chimice, fiecare persoană, fiecare obiect, fiecare lucru, fiecare loc, fiecare experiență are o rețea neurologică în creierul lor, pentru că le-au experimentat deja. Da sau Nu ?

Da. Și pe măsură ce își mută atenția de la o persoană la o problemă sau la un singur lucru, încep să activeze aceste circuite diferite iar și iar și, dintr-o dată, dacă măsori asta în creier, creierul devine extrem de incoerent. Este o casă divizată

împotriva ei înseși. Când creierul tău este incoerent, ești incoerent. Și când creierul tău nu funcționează corect, nu funcționezi corect.

Și exact în același timp, când această energie vitală este atrasă și transformată în chimie, inima, centrul unității, centrul întregirii, primul tău pas către divinitate chiar aici, podul, conexiunea ta cu câmpul unificat, își pierde energia și, dintr-o dată, începe să bată foarte incoerent. Emoțiile de resentiment, nerăbdare, ură și violență fac ca inima, dintr-o dată, să nu mai fie în echilibru. Și, dintr-o dată, nu mai avem încredere în inima noastră. Ceea ce vrem să facem este să ne protejăm de toți și de tot ce există în viața noastră și nu mai avem încredere. Și dacă nu poți avea încredere în necunoscut, atunci acesta nu există.

Și oamenii înțeleg când trăiesc inconștient sub influența hormonilor stresului, fug de necunoscut. Pentru că necunoscutul nu poate fi prezis, iar acea stare de necunoscut, incapacitatea de a-ți prezice viitorul, creează de fapt răspunsul la stres. Așadar, nimeni nu își asumă riscuri și posibilități. Și toată lumea așteaptă ca toată lumea să facă asta. Mai ești cu mine?

Da. Și când îți îngustezi atenția asupra materiei, obiectelor, lucrurilor și oamenilor, te concentrezi asupra particulei din fizica cuantică și elimini valul posibilităților. Și acolo unde îți îndrepti atenția, acolo îți îndrepti energia. Și dacă toată atenția ta este asupra materiei, atunci energia nu există din tine și te vei simți separat de câmp. Vei trăi în lipsuri și vei spune că mă simt gol și că am nevoie de acel lucru ca să mă simt mai bine.

Și odată ce obțin acel lucru, voi experimenta emoția lui. Și când îl obțin, mă va face să mă simt mai bine. Dar când noutatea dispare, apare din nou golul. Așa că, atunci spui: „Am din nou lipsuri. Am nevoie de unul dintre ele.”

Așa că trebuie să mergi la muncă și să-ți tragi corpul prin spațiu. Și când îți tragi corpul prin spațiu, experimentezi timpul. Așa că trebuie să mergi înainte și înapoi la muncă pentru a face banii necesari pentru lucrul care va satisface o lipsă, dar nu o face niciodată. Mai ești cu mine? Și oamenii apoi, dintr-o dată, după treizeci de ani, au mașina lor, au casa lor, au relația și sunt prea epuizați ca să se bucure de asta.

Mai ești cu mine? Și asta se numește normal. Dar ai fi de acord cu mine atunci? Dacă te trezești dimineața, hai, rămâi cu mine. Dacă te trezești dimineața și nu ești definit de o viziune a viitorului și biologia ta este în trecutul tău și te trezești și îți începi ziua, când vezi aceiași oameni și mergi în aceleași locuri și faci exact

același lucru și vezi același obiect în viața ta, mediul tău este cel care influențează modul în care gândești și simți.

Da sau Nu ? Și vei gândi și vei simți în trecut, pentru că biologia ta este în trecut. Da sau Nu ? Haide. Deci, dacă vezi aceiași oameni și mergi în aceleași locuri și faci exact același lucru în același timp, atunci ar trebui să fii de acord cu mine că personalitatea ta nu îți mai creează personalitatea.

Realitatea ta personală îți creează personalitatea. Mediul tău controlează modul în care gândești și simți. Da sau Nu ? Da. Și atâta timp cât reacționezi egal față de mediul tău, ar trebui să creezi mai mult din același mediu.

Haide. Da. Și ar trebui să existe un dans biologic frumos, o potrivire perfectă între neurocircuitele tale, chimia ta, genele tale, hormonii tăi și ceea ce se întâmplă în viața ta. Există un tango între lumea ta interioară și lumea ta exterioară. Da sau Nu ?

Da. Deci, mediul înconjurător te controlează de fapt. Ești o victimă a circumstanțelor din viața ta. Și vezi persoana respectivă, reacționezi inconștient. Mergi într-un anumit loc și te gândești la cum a fost în trecut.

Și astfel, dacă felul în care gândești și cum te simți îți creează starea de a fi și continui să gândești același lucru, acesta produce aceeași emoție, aceeași emoție influențează modul în care gândești. Îți programezi creierul și îți condiționezi corpul emoțional spre trecut. Da? Și dacă faci asta de suficiente ori, gândind și simțind în același mod, corpul devine mintea acelei emoții. Acum, servitorul a devenit stăpânul, iar corpul conduce totul.

Da sau Nu ? Și deci , dacă corpul a devenit mintea acelei emoții, atunci schimbarea ar fi grozavă, devenind mai presus de corpul tău. Da sau Nu ? Și dacă mediul tău are o influență atât de mare asupra modului în care gândești și simți, atunci schimbarea înseamnă a fi mai presus de mediul tău. Da sau Nu ?

Și dacă te trezești în fiecare dimineață și te întorci la realitate, te uiți la persoana de lângă tine și spui: „Dumnezeule! Cine e aia? Cum am ajuns aici?” Doamne! Stai puțin.

Stai. Lasă-mă să mă gândesc la toate problemele mele. Bine. Încep să mă simt eu însămi. Lasă-mă să-mi iau telefonul mobil.

Stai să verific. Bine. Acum, mă simt eu însumi, apoi te ridici și adopți aceleași comportamente obișnuite în habitatul tău. Ai viziunea toaletei și, în clipa următoare, ești în fața toaletei. Apoi, în timp ce ești pe toaletă, ai viziunea aparatului de cafea și iată-te.

Ești în fața aparatului de cafea. Și apoi, în timp ce îți bei cafeaua, ai viziunea dușului și iată-te în duș. Și în timp ce ești în duș, devii super creativ în privința hainelor pe care le vei purta și, fără să-ți dai seama, ești îmbrăcat. Și corpul tău îți urmează mereu mintea, dar o urmează către ceea ce este cunoscut. Mai ești cu mine?

Și să presupunem că mergi la serviciu în același mod cu mașina, vezi aceiași oameni, mergi la același magazin alimentar, cumperi aceeași mâncare și te uiți la aceleași emisiuni TV, apoi te pui în fața oglinzii noaptea și îți pui loțiuni, poțiuni și creme, folosești ața dentară în același mod, te speli pe dinți, te duci la culcare și te trezești dimineața și faci exact același lucru. Da sau Nu ? Da. Ai fi de acord că putem lua trecutul tău, să-l ridicăm și să-l așezăm asupra viitorului tău? Da sau Nu ?

Acum, asta e karma. Asta e. Chiar asta e karma. Și atunci , dacă ai făcut asta de suficiente ori, un obicei este un set redundant de gânduri, comportamente și emoții inconștiente automate, dobândite prin repetiție frecventă. Iar obiceiul apare atunci când ai făcut ceva de atâtea ori, încât corpul tău știe acum cum să o facă mai bine decât mintea ta.

Mai ești de acord cu mine? Deci, dacă te trezești dimineața și faci asta, ai fi de acord că atunci corpul tău e pe pilot automat și te trage într-un viitor previzibil bazat pe ceea ce ai făcut în trecut și ești inconștient? Da sau Nu ? Și afirm că atunci când nu ești în momentul prezent, derulezi un program. Așadar, nu lua nimic personal de la cineva, pentru că și ei derulează un program.

Mai ești cu mine? Așadar, gândește-te la asta. Ai fi de acord atunci că, dacă vrei să-ți vindeci corpul doar prin gând, pentru a crea o experiență nouă în mediul tău, doar prin gând? Pentru a crea un viitor nou care nu mai este trecutul tău, doar prin gând, atunci ar trebui să devii doar prin gând. Da sau Nu ?

Haide. Da. Deci, ai fi de acord că, dacă mediul tău te condiționează atât de puternic în trecut, ai fi de acord că ar fi o idee bună să te așezi la începutul zilei, să închizi ochii și să te deconectezi de mediul extern? Da sau Nu ? Deci, dacă vezi mai puține lucruri în mediul extern pentru că ai închis ochii, dintr-o dată, mediul tău nu va mai controla cum gândești și cum simți.

Da sau Nu ? Și ce-ar fi dacă ai pune muzică ușoară pe fundal sau ai pune dopuri de urechi și ai diminua informațiile senzoriale care vin din mediul înconjurător? Ai fi de acord că ai începe să acorzi mai multă atenție lumii tale interioare în loc de lumii exterioare? Și ce-ar fi dacă i-ai spune corpului tău: „Hei, stai chiar aici și rămâi chiar aici. Nu te ridica până nu-ți spun eu că e timpul să te ridici.”

Și corpul tău o să se zbată și o să se zbată ca un armăsar nestăpânit. Sunt ocupat. Am multe de făcut. Am e-mailuri de verificat. Am ședințe la care să merg.

Pentru că l-ai programat așa. Da sau Nu ? Da. Și de fiecare dată când îi spui corpului: „Rămâi”. Îi spui cumva că nu mai e mintea, ci că tu ești mintea?

Da sau Nu ? Da. Și acum, voința devine mai puternică decât programul. Da sau Nu ? Și dintr-o dată, dacă ai deveni conștient că ești furios, emoțional sau suferind și ai deveni conștient că acea emoție te ținea în trecut și îți împingea creierul la un nivel beta ridicat și ai deveni conștient de asta și apoi ți-ai așeza corpul înapoi în momentul prezent și ai continua să-l scoți din trecut, mai devreme sau mai târziu animalele se vor preda.

Da sau Nu ? Da. Și când se întâmplă asta, vei elibera energie. Vei trece de la particulă la undă, de la materie la energie. Și când se întâmplă asta acum, dintr-o dată, începi să simți puțin mai multă bucurie și energia începe să se miște chiar acolo.

Mai ești cu mine? Și dacă ești intransigent față de momentul prezent etern, momentul prezent generos, și continui să te întorci la momentul prezent, să te întorci la momentul prezent, și înțelegi că acolo unde îți îndrepti atenția este acolo unde îți îndrepti energia și nu te mai gândești la oamenii pe care trebuie să-i vezi, în locurile în care trebuie să mergi, pe telefonul mobil, pe computer, în e-mailuri, în știri, și continui să-ți întorci atenția înapoi la momentul prezent, ai fi de acord atunci? Îți dezinvestești energia din viitorul cunoscut și faci loc necunoscutului în viața ta. Da sau Nu ? Deci, atunci, în meditație, dacă vrei să faci literalmente un fel de schimbare și să-ți influențezi lumea exterioară, va trebui să-ți îndrepti cea mai mare parte a atenției asupra lumii tale interioare și va trebui să devii mai presus de condițiile din mediul tău și să te deconectezi de mediul tău.

Va trebui să-ți așezi corpul și să-ți depășești corpul și va trebui să transcendi timpul. Mai ești cu mine? Așadar, atunci când trăiești după hormonii stresului și te afli într-o situație amenințătoare și gena supraviețuirii este activată, atunci

îți vei petrece cea mai mare parte a timpului gândindu-te la mediul tău. Da sau Nu ? Și din ce este alcătuit mediul tău?

Oameni, animale de companie, lucruri, obiecte, locuri, timp. Da sau Nu ? Și când trăiești după hormonii stresului și acea genă a supraviețuirii este condiționată și activată, ai fi de acord că ar fi mai bine să fii atent la corpul tău dacă ești urmărit de domnul Big? Da sau Nu ? Da.

Așadar, majoritatea oamenilor încep să-și concentreze toată atenția asupra corpului lor și încep să creadă că ei sunt propriul lor corp. Încă ești de acord cu mine? Și dacă trăiești sub influența hormonilor stresului și încerci să prezici viitorul pe baza trecutului, atunci ar trebui să fii de acord cu mine. Numai atunci când ești în momentul prezent nu poți fi stresat, pentru că nu există viitor și nu există trecut. Există doar momentul prezent.

Da sau Nu ? Deci, meditația este despre asta. Și ceea ce am măsurat iar și iar când am făcut asta, acum știu fără nicio îndoială, fără nicio îndoială, că ești la apogeul tău absolut atunci când te depășești pe tine însuși. Punct. Și îți pot spune chiar acum, nu-mi poți spune că ești prea bătrân.

Nu poți să-mi spui că ești prea nepotrivit. Nu poți să-mi spui despre trecutul tău. Nu poți să-mi spui despre boala ta. Am văzut transformări și schimbări în corpurile oamenilor, indiferent de vârsta lor, cât de nepotriviți sunt, cât de în formă sunt, bogăția lor, statutul lor social. Am văzut asta întâmplându-se la toate culturile, la toate vârstele, la tot felul de oameni.

Mai ești cu mine? Deci, dacă începi să-ți iei atenția de la corpul tău, atunci ai fi de acord să devii un nimeni? Da sau Nu ? Da sau Nu ? Da.

Și dacă ți-ai lua atenția de la toți oamenii din viața ta de care trebuie să ai grijă și te asiguri că totul este la locul lui și toți acei oameni ți-au creat identitatea, în momentul în care îți iei atenția de la toți acei oameni din viața ta, devii nimeni. Da sau Nu ? Haide. Și dacă nu te gândești la lucrurile pe care le deții și la toate obiectele, la calculatorul tău, la telefonul mobil, atunci, dintr-o dată, ești în nimic. Da sau Nu ?

Și dacă îți iei atenția de la locul în care trebuie să mergi sau de la locul în care stai și te pierzi atât de mult în lumea ta interioară încât nu mai există o lume exterioară, atunci nu ești nicăieri. Da sau Nu ? Și dacă nu te gândești la trecutul familiar și te afli în momentul prezent generos, atunci nu ești în niciun moment. Mai ești cu mine? Și asta înseamnă că atunci nu mai ești chipul tău.

Nu mai ești durerea ta. Nu mai ești jobul tău. Nu mai ești genul tău. Nu mai ești dieta ta. Nu mai ești profesia ta.

Nu mai ești mamă. Nu mai ești tată. Nu mai ești copil. Nu mai ești cultura ta, culoarea pielii tale. Nu mai ești numele tău.

Nu ești nimeni. Nimeni, nimic, nicăieri și niciun timp. Și în acel moment, intri pe ușa câmpului cuantic. Treci prin urechea acului. Mai ești cu mine?

Și acum, iată ce se întâmplă când se întâmplă asta și am măsurat asta de suficiente ori. Când te gândești la toți acei oameni, lucruri, probleme și condiții din viața ta și creierul tău este activat din cauza hormonilor stresului și ești în stare de supraviețuire și activezi toate acele circuite din creierul tău, creierul tău funcționează foarte incoerent și inima ta este dezechilibrată și te inspiri din acest câmp și te transformi în chimie și ești mai multă materie și mai puțină energie, vine un moment în care, dintr-o dată, persoana trebuie să se liniștească și există haos în interiorul ei. Se deconectează de mediul său și este necunoscut. Și trebuie să lucreze pentru a avea mai multă încredere în necunoscut decât în cunoscut. Și pe măsură ce fac asta corect și trec dincolo de ei înșiși și nu se mai gândesc la acei oameni, nu se mai gândesc la durerea sau la corpul lor.

Nu își mai îndreaptă atenția asupra obiectelor, lucrurilor sau locurilor în timp. Dacă nu mai activează aceste circuite din creier pentru că nu se mai gândesc la ele, ghici ce se întâmplă? Undele lor cerebrale încep să se schimbe de la unde beta, stare de excitație beta ridicată, la unde alfa. Și în stare alfa, dintr-o dată, lumea interioară începe să devină mai reală decât lumea exterioară. Creierul începe să-și imagineze.

Și când nu mai gândești și nu mai simți la fel și îți schimbi undele cerebrale, pe măsură ce îți schimbi undele cerebrale, intri direct în sistemul nervos autonom. Și pe măsură ce undele cerebrale încetinesc, dintr-o dată, te conectezi la acel sistem nervos autonom care vrea să facă un singur lucru, să creeze ordine și echilibru în corpul tău. Și spune: „A dispărut. A ieșit”. Și intervine direct în neocortex.

Și când pătrunde direct în creierul executiv, dintr-o dată, începe să preia acele compartimente diferite ale creierului care nu mai funcționau împreună și începe să le sincronizeze. Și, dintr-o dată, vezi partea din față a creierului comunicând cu partea din spate a creierului. Am văzut asta de atâtea ori. Vezi partea dreaptă a

creierului comunicând cu partea stângă a creierului. Și, dintr-o dată, vezi creierul începând să treacă la o stare mai holistică.

Și ce se fixează în creier, se leagă în creier. Și, dintr-o dată, persoana începe să se simtă conectată la ceva mai mare. Mai ești cu mine? Și în momentul în care se întâmplă asta, putem prezice acum. Neurologii care vin și studiază munca noastră, spunem că va exploda.

Ce vrei să spui? Doar uită-te. O să explodeze. Și dintr-o dată, creierul începe să lucreze împreună. Și pe măsură ce nu mai gândesc și nu își mai îndreaptă atenția asupra obiectelor, materiei, oamenilor și lucrurilor, și dintr-o dată își îndreaptă atenția asupra lor, iar creierul începe să funcționeze holistic, începe să se sincronizeze, iar acele unde cerebrale devin extrem de coerente și, dintr-o dată, când se întâmplă asta, energia se mișcă direct în inimă.

Și în acel moment, am măsurat asta. Deodată, acea persoană începe să se simtă întreagă. Când creierul, emisfera dreaptă și emisfera stângă se unesc și încep să se sincronizeze, uniunea polarităților, uniunea dualității, uniunea separării sau a contrariilor se numește plenitudine, se numește iubire. Și în momentul în care aceste două emisfere se unesc, acea energie pătrunde direct în inimă, iar inima persoanei intră în super-coerență. Iar câmpul din jurul corpului său poate avea o lățime de până la 2,4 metri.

Acum, ei sunt mai multă energie decât materie, mai multă undă decât particulă și se simt conectați la ceva mai mare și nu ar încerca niciodată să controleze un rezultat. Nu ar încerca niciodată să forțeze un rezultat. Nu ar încerca niciodată să prezică un rezultat pentru că înțeleg că tot ce trebuie să facă este să-și îndrepte atenția asupra posibilității, iar corpul lor le va urma mintea spre necunoscut. Este atât de uimitor când se întâmplă asta. Poți vedea cum inima persoanei intră în coerență.

Poți vedea cum creierul lor intră în coerență și te poți plimba în timp ce sunt în meditație. Poți să-i privești așa și să vezi lacrimi de bucurie curgându-le pe față. Sunt botezați de divin. Sunt conectați la câmpul unificat. Iar câmpul unificat este acel câmp cuantic care guvernează toate legile naturii.

Și când se întâmplă asta, se simt atât de întregi și atât de îndrăgostiți de viață și atât de îndrăgostiți de ei înșiși, încât este imposibil să își dorească ceva. Cum poți să-ți dorești ceva când te simți întreg? Simți că ai totul. Și acela este momentul în care magia se întâmplă iar și iar. Și există o actualizare biologică,

neurologică, genetică la acea persoană atunci când se conectează la câmpul unificat.

Și când te conectezi la câmpul unificat, vei trece de la cineva la nimeni, la toată lumea. De la cineva la nimeni, la toată lumea. De la ceva la nimic, la totul. De undeva la nicăieri, la peste tot. Și de la un moment dat la niciun moment, la fiecare moment.

Nu este acesta câmpul cuantic? Și când se întâmplă asta, te vei simți atât de conectat și atât de întreg. Când te afli în acea stare, nu mai experimentezi separarea. Nu mai spui: „Am nevoie de asta”. Spui: „Deja o am”.

Nu am nevoie de nimic. Și când ești în starea asta, ghici ce se întâmplă? Treci de la egoism, condus de hormonii stresului, la altruism. Și, dintr-o dată, inima ta începe să se deschidă, iar capacitatea înăscută din tine de a dăruia, de a avea grijă, de a hrăni, de a servi este ceea ce suntem cu adevărat. Și, dintr-o dată, crezi o comunitate de oameni care sunt îndrăgostiți unii de alții și înțeleg că modul în care supraviețuim este în cooperare, nu mai în separare.

Mai ești cu mine? Deci, imaginează-ți asta. Imaginează-ți. Întotdeauna spun că gândul pe care îl gândești este sarcina electrică din câmpul cuantic, iar ceea ce simți este sarcina magnetică din câmpul cuantic, iar modul în care gândești și cum simți transmite informații în câmp. Mai ești cu mine?

Haide. Deci, dacă ai extras energie din câmpul tău vizibil și ai transformat-o în chimie, și ești mai multă materie și mai puțină energie, ești separat de acel câmp, va dura mult timp până când visele tale se vor realiza. Da sau Nu ? Pentru că trăim într-un tărâm în care există spațiu infinit. Uită-te, spațiul continuă la nesfârșit.

Da? Și modul în care percepem timpul ca materie este că ne târâm corpul prin spațiu. Hai să înțelegem asta. Și dacă ne târâm corpul prin spațiu, va dura timp. Deci, va dura timp până îți vei îndeplini visele, pentru că materia ta încearcă să schimbe materia.

Da sau Nu ? Dar dacă te afli într-un domeniu și Einstein a spus asta, eu nu am spus asta. Einstein a spus-o. Câmpul este singura agenție care guvernează particulele. El nu a spus că particula este singura agenție care guvernează particulele.

Materia nu afectează materia. Energia afectează materia. Mai ești cu mine? Deci, dacă ai fi pe teren, atunci ar trebui să te poți conecta la acea energie și să începi să exerciți efecte mai mari asupra materiei. Da sau Nu ?

Dar nu înseamnă asta că nu-ți poți duce corpul acolo? Corect? Nu-ți poți duce fața. Nu-ți poți duce greutatea. Nu-ți poți duce dieta vegetariană.

Nu pot suporta nimic din asta. Trebuie să lași totul acolo. Trebuie să pleci ca și conștiință. Trebuie să pleci ca și conștientizare. Da sau Nu ?

Acum, am măsurat asta de suficiente ori. Imaginați-vă 750 de oameni într-o sală într-un atelier avansat. Sau depășit pe ei înșiși. Prima zi este dedicată depășirii lor înșiși și știm că energia din sală crește de obicei ușor pentru că o măsurăm, sau scade ușor, sau crește puțin. Pentru că, pe măsură ce oamenii încep să-și rupă legăturile emoționale cu toți și cu tot ce există în viața lor, ei extrag energie din câmp și își construiesc propriul câmp vital de energie.

Da sau Nu ? Deci, atunci ar trebui să vedem cum energia din cameră scade. Și o facem pentru că, hei, dacă îți folosești cel mai bun prieten pentru a-ți reafirma dependența de suferință. Alo? Mă apropii prea mult? Și apoi rupi acea dependență, atunci nu vei mai fi legat energetic de acea persoană și vei începe să chemi energia pentru a-ți construi propriul câmp, pentru că toată acea suferință, toate acele emoții, toată acea vinovăție, tot acel resentiment este energia ta creativă care este legată.

Mai ești cu mine? Deci, nu mai există energie cu care să creezi. Așadar, pe măsură ce te inspiri din acest câmp invizibil de energie și îl aduci, rupând legăturile cu realitatea ta trecută și prezentă, energia camerei va scădea. Am măsurat-o. Dar când oamenii încep să se depășească pe ei înșiși, dintr-o dată, încep să contribuie la câmpul de energie din cameră.

Acum, dintr-o dată, inima lor începe să devină mai coerentă. De unde știm asta? Am măsurat-o. Și nu-mi pasă câți ani ai. Nu-mi pasă de trecutul tău.

Nu mă interesează culoarea pielii tale, sexul tău. Nu mă interesează nimic din toate astea. Când oamenii deschid în sfârșit acest centru și îi învățăm cum să facă asta, și tocmai am fost într-o întâlnire lungă cu Institutul de Matematică a Inimii cu care avem un parteneriat, și el îmi tot spune că rezultatele tale sunt supranaturale. Și eu îi tot spun că studenții noștri sunt supranaturali. Imaginează-ți, 750 de oameni în cameră, se depășesc pe ei înșiși și încep să activeze centrul.

Centrul unității, centrul plenitudinii, conexiunea lor cu câmpul unificat. Și pe măsură ce inima începe să devină coerentă și începe să creeze emoții elevate, precum recunoștința, oamenii simt emoțiile viitorului lor care încep să creeze plenitudine și unitate. Și nu doar să o facă pentru câteva secunde, vrem ca studenții noștri să o mențină, să o transforme într-o abilitate, să regleze stările interne independent de condițiile din mediul lor extern. Și studenții noștri pot menține asta timp de patruzeci și cinci de minute. Imaginați-vă, inima este în super-coerență.

Când inima începe să bată în ritm și o susțin, dintr-o dată, câmpul magnetic începe să se extindă. Acea energie începe să devină foarte coerentă, ca și cum ai scăpa o pietricică în apă după o pietricică după alta și creează această undă. Și acesta este câmpul magnetic din jurul corpului. Mai ești cu mine? Un câmp magnetic măsurabil.

Aceasta este știința. Și acea energie este o frecvență. Și orice frecvență poartă informație. Așadar, imaginați-vă atunci, 750 de oameni din cameră deschizându-și inimile cu o emoție elevată, cum ar fi bucuria de a exista, dragostea pentru viață, inspirația de a fi în viață, grija, bunătatea, compasiunea, activând acest centru, uniunea dualității și emitând un câmp magnetic coerent măsurabil și dacă toată acea frecvență poartă informație, își depun gândul, intenția asupra acelei energii. Și ce-ar fi dacă ai avea 50 de oameni în fața camerei purtând monitoare de ritm cardiac și ar sta acolo, iar restul camerei ar trimite gândul asupra acelei energii pentru binele suprem al acelor oameni care stau în fața camerei?

Spune-mi atunci cum majoritatea acelor oameni, cum inimile lor intră în coerență exact în același timp, exact în aceeași zi, exact în aceeași meditație. Vezi tu, suntem legați de acel câmp de iubire și energie. Mai ești cu mine? Și asta creează comunitate. Așadar, atunci când începi să-ți deschizi inima, începi să ai un efect asupra fiecărei persoane cu care ești conectat, pentru că ești prins în energie.

Mai ești cu mine ? Așadar, atunci când persoana respectivă începe să intre în coerență cardiacă și începe să producă un câmp coerent măsurabil, iar creierul său este în coerență, există cercetări care arată că inima și creierul comunică nu doar prin celule nervoase și țesut nervos, ci interferează și creează o semnătură electromagnetică coerentă. Iar inima începe să se comporte ca un amplificator și începe să afecteze creierul, devenind mai coerent. Creierul trimite un mesaj mai coerent către inimă și, dintr-o dată, persoana se află într-o stare de a fi complet diferită. Și această stare de a fi este ceea ce eu numesc starea naturală de a fi.

Asta suntem cu adevărat atunci când nu suntem separați, când nu ne războim, când nu înșelăm, când nu concurăm, când nu avem prejudecăți, când nu trăim în frică și ostilitate, asta creează separare. Asta suntem în mod natural. Mai ești cu mine? Așadar, dacă energia ta devine coerentă și următoarea persoană care folosește energia este coerentă, iar aceste două câmpuri energetice se unesc și încep să interacționeze și să interfereze, vor crea o amplitudine mai mare, o undă mai mare. Da sau Nu ?

Și cu cât amplitudinea este mai mare, cu atât energia este mai mare. Da sau Nu ? Și apoi, cu cât energia este mai mare, cu atât mai multă energie ar trebui să vedem în cameră. Da sau Nu ? Și am măsurat energia din cameră și aceasta crește întotdeauna în evenimentele noastre, deoarece divinul este prezent.

Și persoana devine apoi mai multă energie decât materie, mai multă undă decât particulă. Și acum, cu ani în urmă, vedeam mici schimbări în evenimentele noastre. Știți, oameni care aveau ici și colo experiențe minunate. Și acum, se întâmplă în intervale de timp din ce în ce mai scurte. Și cu cât energia este mai mare, cu atât frecvența este mai rapidă, cu atât sunt mai conectați la câmpul unificat, cu atât este mai scurt timpul necesar pentru ca acesta să se producă.

Mai ești cu mine? Da. Și îți pot spune fără nicio îndoială, am analizat peste 8.000 de scanări ale creierului. Îți pot spune că, dacă îți analizezi viața în contextul unor emoții tulburătoare create de hormonii stresului, îți vei înrăutăți creierul, deoarece acele emoții sunt din trecut și te gândești la trecut. Și dacă ești excitat de acei hormoni ai stresului, îl vei duce tot mai departe la un nivel ridicat de beta-hidrogen.

Am văzut asta iar și iar. Vă pot spune fără nicio îndoială că creierul vostru nu vă schimbă creierul. Vă pot spune că programul nu schimbă programul. Egoul nu schimbă egoul. Personalitatea are nevoie de mult timp pentru a schimba personalitatea.

Abia atunci când devii conștiință pură, acela este momentul în care ai un efect asupra materiei. Mai ești cu mine? Și imaginează-ți atunci, am văzut asta acum, când o persoană se conectează cu adevărat la acel câmp unificat și putem prezice acum aproape când se va întâmpla, dacă i se măsoară creierul, ai fi de acord că ar trebui să vezi o energie mai mare în creier? Da sau Nu ? Deci, atunci, când o persoană, ascultă asta, se conectează la acel câmp unificat unde există toate posibilitățile și nu se mai simte separată de visele sale, se simte conectată la visele

sale, tot ce trebuie să facă este să-și îndrepte atenția și conștientizarea asupra a ceea ce există deja.

Da sau Nu ? Haideți. Asta v-a impresionat pe unii dintre voi. Vă rog să-l împingeți ușor pe cel de lângă voi. Așadar, dacă vă aflați într-un domeniu în care există toate posibilitățile și vă simțiți conectați cu toată lumea, cu orice, peste tot, în fiecare loc, de fiecare dată, atunci nu trebuie să încercați să creați nimic.

Tot ce trebuie să faci este să îl alegi. Da sau Nu ? Puneți observațiile pe el. Experimentează-l. Devino conștient de el.

Așadar, imaginați-vă studenți, iar eu am muncit timp de trei ani, aproape patru ani, ca studenții noștri să poată sta în meditație pentru o perioadă lungă de timp și să depășească limitele corpului lor. Și acum studenții noștri, studenții noștri avansați, pot sta în șezut cât vor. Ei știu cum să o facă. Își pot schimba undele cerebrale în patru secunde, cinci secunde, nouă secunde, doisprezece secunde. Nu e ca și cum ar spune: „Hei, ajung la câmpul cuantic înaintea voastră”.

Nu e chiar așa. E mai degrabă o abilitate. Da sau Nu ? Și imaginați-vă, am avut toți acești bărbați minunați la evenimentul nostru din Tampa acum câteva luni și nu puteți să-mi spuneți că sunteți prea bătrâni ca să faceți asta, pentru că i-am văzut conectându-se. Și o doamnă de aproape șaptezeci de ani a spus: „Mi-am pierdut virginitatea spirituală astăzi.”

S-a conectat. Deci, imaginați-vă, atunci când persoana se conectează cu adevărat la acel câmp și începe să acceseze o frecvență mai mare, ar trebui să fie măsurabil în creierul său. Da sau Nu ? Și imaginați-vă că captăm amplitudini de energie care nu au fost niciodată înregistrate în istoria neuroștiinței. Și putem spune că, atunci când se întâmplă asta, nu își poate face creierul să facă asta.

I se întâmplă. Și în timp ce asta se întâmplă, facem toate aceste cercetări uimitoare. Creierul se află într-o delta profundă. Persoana respectivă, corpul ei doarme profund, iar mintea îi este foarte activată. Se află în sistemul nervos autonom.

Și când se întâmplă asta, dintr-o dată se conectează la o frecvență mai mare. Și dintr-o dată, vedem aceste amplitudini de energie. Pe EEG, pe scanarea creierului, pare o furtună de zăpadă. Și știu că acea persoană are o experiență senzorială completă, fără simțuri. Are o experiență interioară care este mai mare decât trauma, trădarea, șocul, diagnosticul, frica sa.

Orice se întâmplă între urechile lor este mai real decât orice s-a întâmplat în mediul lor extern. Acum, gândește-te la asta. Dacă ai o experiență senzorială completă, fără simțuri, ce s-ar întâmpla chiar acum dacă simțurile tale ar fi amplificate cu 30%? Ce-ar fi dacă tot ce vezi, miroși, auzi, gusti, simți? Ce-ar fi dacă simțurile tale ar fi amplificate cu 25% chiar acum?

Ți-ar amplifica conștiința realității cu 25% pentru 30%? Da sau Nu ? Și dacă conștiința ta este amplificată, atunci și conștiința ta este amplificată. Da sau Nu ? Și nu poți avea conștiință fără energie.

Sunt căsătoriți. Deci, energia creierului crește. Și apoi, senzația imediată este că experiența interioară repornește creierul într-o clipă. Și trimite un nou semnal emoțional, dar nu este emoțional. Emoții precum frica, vinovăția și rușinea, sunt energie lentă.

Este o energie elevată acolo. Nu este emoțională. Este energetică. Primesc o încărcare electrică în corpul lor și spun: „Am fost botezat în lumină”. Lumina mi-a umplut întregul corp și acela este momentul în care primesc un nou semnal emoțional către corp, iar locurile receptorilor din exteriorul celulelor sunt de 100 de ori mai sensibile la frecvență și la energie decât sunt la chimie.

Și într-o secundă, acea persoană este transformată. Și asta se întâmplă acum în munca noastră. Mai ești cu mine? Deci, nu vreau să mai discut despre suprapunerea cuantică. Nu vreau să mai vorbesc despre teorie, pentru că eroii mei, oamenii cu care vreau să fiu, sunt oameni exact ca tine.

Că nu mă interesează discursurile principale sau conferințele. M-am plictisit de ele. Le-am depășit. Vreau să fiu cu oameni care fac lucruri. Imaginează-ți, am fost în Italia acum câteva luni, ținând un atelier avansat.

Am o echipă complet nouă de neurocercetători cu care lucrăm. Și încercam să ajung la acești oameni. Sunt medici și cercetători și încerc să ajung la ei ca să le arăt niște lucruri nebunești ca să-i pregătesc. Adică, pregățiți-vă. O să devină haotic.

Și ei sunt ocupați să-și facă toate cartografiile cerebrale și să organizeze totul, și ne vom întâlni la prânz, iar eu ajung la prânz mai devreme, apoi trebuie să plec, iar eu plec, iar ei vin peste trei zile și facem asta. O să ajung la voi. O să ajung la voi. Și apoi, după vreo trei zile, nu am experiență care să-mi creeze o amintire pe termen lung. M-am săturat de asta.

Să aibă parte de experiență, știți. Așadar, în a doua zi, vineri după-amiază, prezint o nouă meditație și avem o sală cu peste 600 de oameni și sunt pe scenă și conduc meditația și, dintr-o dată, văd toată această agitație în spate. Și țipă și urlă, iar personalul meu vine și spune: „Mai bine vă întoarceți acolo, știți?”. Așa că ies pe spate și merg pe hol, intru în spate și asta spun ei. Bine?

O femeie stă în mijlocul acestei meditații și este luminată. Și vreau să spun, luminată. Are o experiență. Iar neurologii se uită la ecran și spun că are o criză epileptică masivă. Acum, nu au mai văzut așa ceva până acum.

Iată umorul situației. Femeia care stă în meditație este un medic din Londra. Acum, ești de acord cu mine? Și se conectează la câmpul unificat și primește o îmbunătățire. Și se află la marginea acestei incredibile inteligențe iubitoare; a acestei iubiri inteligente și începe să o consume pentru că asta este câmpul cuantic.

Este o iubire inteligentă. Și ea s-a hotărât. Asta a spus înainte să înceapă disciplina aceea. A spus: „Trebuie să-mi dovedesc mie însămi că acest lucru este posibil, așa că o voi face pentru toți cei din această cameră. Nu o voi face pentru mine.”

O voi face pentru toți cei din această cameră. Trebuie să-mi depășesc mintea analitică pentru că am un antrenament foarte, foarte rigid. Ești de acord cu mine? Așa că, iată-o. Dă tot ce are.

Se predă. Are încredere în necunoscut. Devine nimeni. Nimeni. Nimic.

Nicăieri. Niciun moment. Și apoi spun, te afli în acel câmp infinit de informații. Doar pentru că nu poți vedea ceva, nu înseamnă că nu există. Concentrează-ți conștientizarea asupra acelui câmp.

Acordă-i atenție. Predă-te ei. Simte-o. Experimentează-o. Clipă după clipă și devii mai conștient de ea.

Deci, dacă îți pui conștiința pe nas, ea există. Da? Da. Dar dacă nu ai conștiința pe ea, nu există. Da sau Nu ?

Da. Haide. Da. Deci, dacă nu ai nicio conștientizare a câmpului cuantic, acesta nu există pentru tine. Da sau Nu ?

Da. Până când îți pui conștientizarea asupra lui. Așadar, le cer să se desfășoare mai adânc în câmpul unificat și să-l experimenteze. Pune-ți conștientizarea asupra

lui clipă de clipă, iar anumiți oameni încep să se conecteze la acea energie. Acea energie coerentă.

Și dintr-o dată, într-o secundă, întregul ei creier intră în gamma. Nu doar gamma obișnuită, care este superconștiință. Vorbim despre o mulțime de gamma de înaltă energie. Pare, știți, o nebunie. Și oamenii de știință strigă acolo.

Și mă întorc și ei zic, ea zice, „Am să te văd. Am să te văd. Am să te văd.” Fac așa. Îmi pun mâna pe ureche.

Și ea stă acolo în spate și îi ascultă spunând că are o criză. Acum, ea este medic și spune că aceasta nu este o criză. Nu spune asta. Trebuie să decidă, să asculte asta sau să continue? Și ea pur și simplu a spus: „Merg.”

Și astfel, ea se abandonează acestei experiențe și menține acest nivel ridicat de gamma, gamma coerentă, supraconștiință. Toată conștiința ei este concentrată pe lumea ei interioară. Cu alte cuvinte, este excitată. Sistemul ei nervos simpatic s-a activat. Și în loc să se activeze ca și cum ar fi urmărită de un prădător, în loc ca energia să fie extrasă din câmp, sistemul nervos simpatic se activează și preia toată energia stocată în corp și o conduce spre creier.

Și când se întâmplă asta, dintr-o dată, creierul intră în spectrul gamma și ea este trezită de experiența interioară. Ești cu mine? Dar nu este din cauza unui prădător sau a unui pericol. Este din cauza divinului. Și acum ea este în spectrul gamma.

Așa că îi spun omului de știință să tacă. Las-o să aibă experiența. N-o deranja. Întoarce-te aici cu scanarea cerebrală după aceea. Deci, avem pauză.

Se întorc acolo și transpiră cu toții și sunt în panică. O, Doamne! Da. Deci, îmi arată această gamă susținută și apoi, știi, toată teoria mea despre mistic este că are energie pentru a ajunge la glanda pineală. Când glanda pineală se activează, melatonina începe brusc să producă derivați, metaboliți care creează experiența mistică.

Substanțe chimice care creează o energie fosfor-luminiscentă în creier, creează halucinații sau imagini vii, suprimă impulsurile corpului, creează antioxidanți pentru vindecare, eliberează substanțe chimice precum Valium, sedează mintea analitică. Și persoana va deveni mistică. Va deveni dimensională, și ea a devenit dimensională. Și când am afișat imaginile tridimensionale, holograma creierului, întreaga glandă pineală era în flăcări. Era în flăcări.

Am știut în acel moment că ceea ce făceam era corect. Așa că l-am chemat pe acest om de știință pe scenă. Știți, nimic nu se compară cu o poveste bună. L-am adus pe doctor acolo. Le-am arătat scanările cerebrale că oamenii de știință sunt ca niște copii mici, caraghioși și răzători.

Nu-mi vine să cred. E o nebunie. Nu e o criză. Știi? Și, știi, adică, petrec ore întregi cu oamenii ăștia în fiecare săptămână și merg la întâlniri și țipă unii la alții.

Nu se poate. Știu că se poate. Ei bine, nu e normal. Știu că nu e normal. Trebuie să te gândești să nu te mai prefaci.

Așadar, ea povestește cum divinul s-a conectat la ea și a spus: „Hei. Într-o imagine și o informație profundă, am fost mereu cu tine. Bine ai venit.” Și râdea și plângea în același timp. Acum, asta nu este ca un vis sau o vizualizare.

Înțelegi că este o descărcare. Da? Și odată cu acea informație vine și energie, pentru că nu poți separa cele două. Ea primește un mesaj foarte profund. Ea este pe scenă plângând și povestește, iar apoi evenimentul se termină în Italia și zburăm cu toții înapoi la Seattle.

Și când aterizez în Seattle, una dintre cercetătoare este medic. Este o o doamnă strălucită, și mi-a trimis o poză cu această femeie, doctorița din Londra, care avea eczeme de la trei luni. Acum e doctoriță. Corect? A ținut dieta.

A luat cortizolul. A luat toate cremele. A făcut tot ce trebuia. A luat tot Benadryl-ul și, bineînțeles, totul a fost materie care încerca să schimbe materia. Da sau Nu ?

Și a simțit o mică îmbunătățire , dar, știi, și a ținut-o sub control. Așa că mi-au trimis poza cu brațul ei cu eczeme acoperite peste tot, apoi două mâini ca asta și eczeme pe toate mâinile. Luni dimineață, mi-au trimis poza, următoarea poză cu brațul ei și nu există nicio eczemă pe brațe nicăieri. Niciuna. Și nicio eczemă, cu excepția unei mici părți pe exteriorul mâinii.

Așadar, dacă te conectezi la acel câmp unificat de unitate și plenitudine, atunci plenitudinea și unitatea ar trebui să se reflecte în biologia ta. Da sau Nu ? Și ai fi de acord că, cu cât te predai mai mult, te dai mai la o parte și treci dincolo de corpul tău, de fața ta, de culoarea pielii tale, de cultura ta, de problemele tale, de trecutul și viitorul tău și ai încredere în acel necunoscut, cu cât te adâncești în el, cu atât frecvența este mai rapidă, cu atât ar trebui să dureze mai puțin până când

va produce efecte în viața ta. Da sau Nu ? Și oamenii care fac această muncă spun întotdeauna același lucru.

A apărut de nicăieri. Și le spun mereu, asta pentru că nu l-ai creat nicăieri. Ceva a apărut din nimic. Asta pentru că l-ai creat din nimic. S-a întâmplat într-o clipă.

Știu. Ai creat-o într-o clipă. Da sau Nu ? Deci, divinul din tine, în concluzie, a fost mereu prezent cu tine. Da sau Nu ?

Da. Este o inteligență omniprezentă care te iubește în viață. Da? Da. Și există mediul tău exterior, și dacă vrei să ascunzi divinul oriunde cu adevărat bine într-o ființă umană, îl pui în interiorul ei pentru că îl va căuta peste tot.

Da? Deci, este o prezență. Da sau Nu ? Da. Și stă aici și așteaptă.

Și știi când cineva este prezent în viața ta alături de tine pentru că îți acordă atenție. Da sau Nu ? Și știi când nu este prezent alături de tine pentru că nu îți acordă atenție. Da sau Nu ? Așadar, imaginează-ți această prezență care te așteaptă să-ți faci meditația și procedează așa.

Așa îți faci meditația. Doamne, meditez și eu astăzi. Mă gândesc: „Glumești? O, Doamne! Nu știu dacă pot face asta. Asta aduci tu.”

Și apoi, în timp ce stă acolo și așteaptă, te gândești: Trebuie să am grijă de persoana aia. Trebuie să verific e-mailul. Trebuie să fac chestia asta. Și toată atenția ta este axată pe lumea exterioară și spune: salut. Sunt aici.

Și apoi, ai fi de acord că în momentul în care devii nimeni, nimeni, nimic, nicăieri și fără timp, îți iei atenția de la cineva, ceva, undeva, cândva și devii nimeni. Acum, te uiți la asta. Da sau Nu ? Și treci prin urechea acului. Odată ce treci prin asta, atunci mai e ceva.

Și dacă te poți desfășura mai adânc în câmpul unificat și, pe măsură ce te apropii de el, ai fi de acord că vei experimenta grade mai mari de plenitudine și unitate și mai puțină separare? Asta înseamnă că nu va trebui să încerci să-ți creezi visele. Tot ce trebuie să faci este să devii conștient că ele există deja și să le experimentezi. Da sau Nu ? Așadar, cu cât te apropii mai mult de el, cu atât ar trebui să apară mai puțin timp în viața ta.

Mai ești cu mine? Haide. Da. Și ce-ar fi dacă te-ai conecta cu asta? Conectează-te cu adevărat cu asta.

Ai fi de acord atunci? Vei deveni mai încăpățânat, pentru că are o voință uimitoare. Haide. Da. Vei deveni mai iubitor.

Este o inteligență iubitoare. Da sau Nu ? Devii mai darnic. Este un dătător de viață. Da sau Nu ?

Devii mai iertător. Te-a iertat de milioane de ori. Da sau Nu ? Devii mai conștient. Este o conștiință.

Da sau Nu ? Devii mai atent. Are o minte infinită. Natura sa va deveni natura ta. Mintea sa va deveni mintea ta.

Și atunci oamenii din viața ta vor spune: „E ceva în neregulă cu el. Probabil și-a schimbat medicația astăzi. Pentru că, așa cum a spus Dawson, sistemul tău nervos este cel mai bun farmacist din lume și că oamenii obișnuiți, la fel ca tine, făceau lucruri neobișnuite. Iar acest lucru de zi cu zi este menit să te inspire să începi să practici asta în viața ta și să te conectezi cu comunitatea de oameni care chiar fac asta. Și să-și găsească puțin timp din ziua lor aglomerată pentru a se prezenta lumii ca un ideal mai înalt.”

Și dacă poți menține o stare mentală și fizică modificată pe tot parcursul zilei și să-ți menții energia la un nivel ridicat, pregătește-te pentru că ceva neobișnuit se va întâmpla în viața ta. Este legea. Și știu asta din experiență și am fost martor la asta de prea multe ori. Și se va întâmpla într-un mod în care te aștepti mai puțin. De ce?

Pentru că, dacă te poți aștepta la ceva, nu e nimic nou. Dacă poți prezice, e cam același lucru. Trebuie să fie o surpriză. Trebuie să-ți zguduie lumea. Trebuie să te ia prin surprindere și trebuie să nu lase nicio îndoială că ceea ce ai făcut în interiorul tău a produs un efect în afara ta.

Și când poți corela schimbările pe care le-ai făcut în interiorul tău cu efectul pe care l-ai produs în exteriorul tău, vei fi atent la ceea ce ai făcut și vei face din nou, iar atunci vom trece de la a fi victimă la a fi creator. Mulțumesc că m-ai ascultat.